

ENTREVISTA A

Maria Castell Margenat

Cantautora granollerina i mestra d'educació infantil

Maria Castell Margenat (Granollers, 1995) és mestra, cantant i compositora. L'any passat va debutar amb el seu primer disc, *Despertar*, un viatge poètic a través del cicle de la vida, amb cinc cançons plenes de vivències i aprenentatges que ens transporten de la foscor a la llum. D'estil pop costumista, íntim i delicat, les lletres dels diferents temes clamen un missatge d'esperança i autosuperació, un retorn a l'essència i a l'autenticitat. La seva veu delicada contrasta amb la profunditat de les seves cançons, que representen un cant a la vida i a la natura.

© TONI TORILLAS

La música t'ha acompanyat al llarg de tota la teva vida?

Ja des de ben petita la música em perseguia. Tenia necessitat de cantar, i els pares em van apuntar a la coral de la parròquia, als quatre anys. També ballava a l'Esbart Dansaire de Granollers. Combinava el cant i la dansa amb el conservatori, on feia classes de piano. A la meua família la música sempre ha estat molt important. El pare tocava la guitarra i a mi també em va agafar aquesta passió per la guitarra.

Com fas el salt de publicar el teu primer disc?

Per mi, les lletres són molt importants. Sempre he escrit, he agafat llibretes de manera desordenada, sense ensenyar-ho a ningú. I aquests escrits, que tenien un to poètic, en el moment en què hi posava la guitarra, s'emplenaven de molt més sentit. El missatge podia ser molt més directe i podia arribar a tothom. El fet de compartir-ho va ser un pas important per mi. Tot va ser molt natural.

No em vaig plantejar que volia fer un disc, però sí que vaig enviar les cançons a una discogràfica i els van agrada. A partir d'aquí va començar tot i va ser un somni. Tinc la sort que la meua parella és l'Enric Vilageliu, que és cineasta. Vam gravar les cançons a l'estudi Regala-li Música, d'aquí Granollers. Com que teníem les cançons gravades i vam fer aquests vídeos, vam tenir la sensació que tot lligava molt i ens va agradar tant el resultat que ens vam preguntar: "Tot això es quedarà aquí sense fer-ne res? Necessitem compartir-ho amb la gent". Al final l'art, en el moment en què l'ensenyas és quan cobra sentit.

"D'una cosa fosca sempre se'n pot treure llum"

Despertar és un disc de lletres profundes. Quins missatges volies transmetre?

Cada cançó és com un petit món, però alhora totes van lligades. Per mi, el missatge central és que no ens arrelis l'heura, que sapiguem que malgrat el patiment i els petits problemes a què la vida ens va enfrontant, puguem tenir una mirada d'esperança, de seguir endavant i de sobreposar-nos.

Tot va començar quan vaig viure una mort propera. Em sentia trista i els que m'envoltaven també. Tenia moltes ganes d'explicar-ho, com em sentia, però alhora de capgirar-ho i anar cap a la llum, cap a la cosa més positiva. Aquestes cançons em venien molt de dins i en el moment que les ensenyava em curava, em servien per pal·liar l'angoixa i anar-me curant jo, però també per mirar d'ajudar els del meu voltant.

Dius que la mort i l'esperança van sempre de bracet...

"La mort i l'esperança" és la primera cançó del disc. Hi pot haver una mort, pot haver-hi una foscor, però sempre serveix d'alguna cosa. Aquesta mort aporta vida i el cicle recomença una vegada i una altra. D'una cosa fosca sempre se'n pot treure llum. Per mi és un clar exemple: d'una cosa que jo em sentia fosca interiorment, d'un patiment, n'ha sortit un disc que per mi és un regal.

"La nena" tanca el disc. Diries que és la cançó amb més llum?

El disc és un recorregut de la foscor cap a la llum i "La nena" és la cançó amb més llum perquè és

l'aprenentatge final, un paral·lelisme potser amb mi mateixa. Després del recorregut, el disc acaba amb el conte de la història d'una nena que es fa gran i que entén que la vida no només és celebració i sentir-te bé, sinó que a vegades és anar passant tràngols i que de tot això se'n pot treure un fruit.

El disc és, en part, un homenatge a la infantesa?

Sent mestra veig que els nens i nenes són molt espontanis, diuen sempre el que pensen, actuen en funció dels seus instints i de com són realment, amb naturalitat. Hi ha una cançó en aquest disc, "Cuqueta amb sucre", que és com em deia la meua mare, que justament és per fer un elogi a aquest nen i nena que tots portem a dins. L'he volguda dedicar a aquesta etapa. Pensava en mi quan era petita i també en les meves experiències com a mestra, que m'han fet adonar que si busquem la nena interna, et fa tocar més amb el tu que sentis, el que et fa brillar més... i si tots ho ensenyéssim més, seríem més feliços.

Tot el disc és un elogi a la natura. Quin paper hi té?

La natura és el centre, té un paper molt important en els videoclips que hem fet amb l'Enric Vilageliu. Quan vaig escriure aquestes cançons tenia moltes ganes de tornar a les meves arrels. Per una banda a la Cerdanya, que és un paratge fantàstic, idíl·lic, on va néixer la meua àvia. Però per l'altra, és un retorn a les arrels com a societat. De la natura, no ens en podem deslligar; en formem part. Tot el que ens passa al final acaba sent natural. I tant el que és bo com el que és dolent ens ve donat, a vegades no ho podem triar. Si ho mirem d'aquesta manera potser ens consola i podem estar més tranquils. Totes i tots som natura i en formem part.

A més de l'Enric Vilageliu, qui ha fet possible el disc?

La Marina Miralles i en Lluís Sánchez, de Regala-li Música, que han fet els arranjaments, la instrumentació i la producció musical. També la Núria Conangla, violoncelista de la Garriga, que ha col·laborat a "Cuqueta amb sucre". Discmedi és la discogràfica a la qual van agradar les cançons i que em dona suport. Musicbus em fan de mànager i m'ajuden a fer promoció i a buscar concerts. I en Sergi Rodríguez, que m'acompanya en els directes. Jo volia que fossin uns directes amb un format acústic, i ell hi dona molt de sentit, a l'hora d'acompanyar-me amb el piano i donar el to més íntim que jo volia. És un gran músic i tinc molta sort de poder tocar amb ell.

Quins referents t'han inspirat en el teu primer disc?

En Lluís Llach i en Miquel Martí Pol m'han marcat molt, juntament amb referents femenins com la Sílvia

"Les dones ens hem de posar al centre, dir la nostra, perquè tenim veu"

Pérez Cruz, la Gemma Humet i també Roba Estesa, un grup de dones que m'agrada molt perquè són molt reivindicatives. En general penso que les dones ens hem de posar al centre, dir la nostra, perquè tenim veu i a vegades ens falta aquesta seguretat.

Quins concerts i projectes tens previstos en els propers mesos?

Ara mateix estic escrivint cançons, esperem que puguin sortir a la llum amb un nou disc. Estic molt il·lusionada perquè tinc el suport de Discmedi i de Musicbus. Puc avançar que algunes cançons parlen de dones, perquè em fa il·lusió donar protagonisme al gènere femení. De concerts, tinc a la vista el del 16 de gener a Nota79, a Barcelona, i el 19 de febrer al restaurant Anònims, a Granollers. A part de *Despertar*, hi tocaré cançons noves per rebre el *feedback* del públic, abans de presentar-les oficialment. Il·lusionada per continuar; anar escrivint, component i il·lusionant també el públic.

"De la natura, no ens en podem deslligar; en formem part. Tot el que ens passa al final acaba sent natural"

Quina empremta té Granollers en el disc?

Granollers hi és present perquè és la ciutat que sempre m'ha acollit, on he nascut i sempre he viscut. Hi tinc també les arrels i és on m'he format, a l'escola, però també a nivell musical. A l'Esbart Dansaire, a la coral, a l'escola de música Art 9... Ara m'estic formant amb classes de cant als Amics de la Unió. És una ciutat amb molta vida, que m'ha inspirat, que lluita per la cultura i que ajuda els joves. M'agrada molt viure a Granollers.

Concert a Can Burguès, a Santa Eulàlia de Ronçana, el 4 de setembre de 2021

© ENRIC VILAGELIU